

خلاصہ درس

طراحے پر نامہ انتخابات پر اساس مسائل حوزہ انتخابیہ

مدرس: فرنوش امیر شاہی

w w w . y a l d a n e t w o r k . o r g

برای به دست گرفتن کنترل اوضاع به نفع کاندیدای انتخابات، نیاز به یک نقشه راه است. نقشه‌ای که شرایط کلی فضای سیاسی، استراتژی‌ها و منابع مورد نیاز را تا روز انتخابات مشخص کند و در طول دوران فعالیت‌های انتخاباتی، به عنوان یک راهنما و مرجع از آن استفاده شود. این طرح و نقشه ضروری، برخورداری از «طرح‌های سیاسی» است. استراتژی‌هایی که بر مبنای شناخت از حوزه انتخابیه، قوانین جاری کشور و اطلاعات و آمار تدوین می‌شود و هدف آن رسیدگی به مشکلات حوزه انتخابیه و طرح‌هایی برای رهبری و اداره امور، چه در طول فعالیت‌های انتخابی و چه پس از پیروزی احتمالی در آن است.

دیدگاه‌های سیاسی که به عنوان استراتژی تعریف و ارائه می‌شود، در مخاطبان ایجاد انتظار و توقع می‌کند و از آن سو رقبا نیز تمام تلاش‌شان را برای زیرسوال‌بردن و غیراجرائی نشان دادن آنها به کار خواهند برد. پس دقت کنید آنچه ترسیم می‌کنید واقعی و اجرایی باشد. صرف داشتن ایده و چشم‌انداز برای اعمال برخی تغییرات و اصلاحات کافی نیست. باید به این ایده‌ها، جان داد. چشم‌اندازهای سیاسی با تبدیل شدن به خط‌مشی جان می‌یابند. خط‌مشی‌هایی که بر اساس شواهد موجود تدوین می‌شوند. اما سوال این است چگونه می‌توان سیاست‌هایی کاربردی ترسیم کرد؟ مراحل تدوین این سیاست‌ها هنگام آماده‌شدن برای انتخابات چیست؟ این مراحل کمابیش به شرح جدول زیر هستند، اما در نظر داشته باشید که ساختار ارائه شده، نسخه همیشگی نیست و ترکیب و تعداد آنها در شرایط مختلف تغییرپذیر هستند.

مراحل تدوین سیاست‌ها:
۱. شناسایی مسائل
۲. پژوهش یا جمع‌آوری اطلاعات موثق
۳. تدوین گزینه‌های سیاسی
۴. انتخاب سیاست حزبی
۵. طراحی و انتقال پیام
۶. پیاده‌سازی و پیگیری

ابزارهای شناسایی مسائل

عموما برداشته‌هایی که از یک مسئله و موضوع می‌شود، بر راه‌حل‌های پیشنهادی تأثیر می‌گذارد. پس ضرورت دارد برداشته‌ها واقعی و درست باشند. این هدف نیاز به تحقیق و بررسی بر مبنای شواهد و آمار دارد. ارزیابی از نتایج بررسی گزارش‌ها، تحقیقات، نظرات کارشناسان و نظرسنجی‌ها به دست می‌آید. اگر بخواهیم فواید و اهمیت برنامه‌ریزی بر مبنای اطلاعات موثق را خلاصه کنیم، می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- بسیاری از مسائل پیچیده‌تر از آن چیزی هستند که در نگاه اول به نظر می‌رسند. بویژه در کشوری مانند ایران که عرف و سنت و مذهب، نقش پررنگی در مناسبات اجتماعی و نیز اداره کشور دارند، این موضوع بیشتر به چشم می‌آید. در حوزه‌های انتخابیه‌ای که سنت‌های ایل و قبیله رواج دارند، مسائل باز هم پیچیده‌تر می‌شوند.
- گاهی نظریات مستقل درباره یک مسئله، حاوی دیدگاه‌ها و ایده‌های جدیدی هستند که می‌توانند رأی قابل توجهی را به سید نامزد انتخاباتی بریزد.
- اگر برای تدوین سیاست‌ها، از تجربه‌های دسته اول یا مستقیم استفاده شود، احتمال موفقیت در مرحله پیاده‌سازی این سیاست‌ها، افزایش خواهد یافت.
- مشورت گرفتن و نظرخواهی از حامیان و افرادی که از سیاست‌های تدوینی نفع می‌برند، شانس موفقیت راه‌حل‌های پیشنهادی را بیشتر می‌کند.
- طرح‌هایی که بدون در نظر گرفتن شواهد ارائه می‌شوند، ائتلاف منابع عمومی خواهد بود.
- با استفاده از شواهد، می‌توان بین نشانه‌ها و علل هر مشکل تمایز قائل شد. در تدوین سیاست‌ها باید درک درستی از علل یک معضل وجود داشته‌باشد و نشانه‌های بروز مشکل را نباید با دلایل ایجادش اشتباه گرفت. به عنوان نمونه افزایش ناامنی اجتماعی، سیر صعودی ابتلا به مواد مخدر، بالا رفتن آمار دختران فراری، همگی «نشانه‌های» وجود یک معضل هستند، و مسائلی همچون خشونت خانگی، رفتارهای تبعیض‌آمیز و فقر، «علل» ایجاد این مشکلات هستند.

نکته

تحلیل جنسیتی:

بسیاری از مسائل مربوط به سیاست عمومی، بر مردان و زنان تأثیرهای متفاوتی می‌گذارند. چون نقش آنان و نیز جایگاهی که قانون و نیز فقه برای زنان و مردان قائل است، متفاوت است. در نتیجه هنگام تدوین برنامه‌های انتخاباتی و سیاست‌گذاری، باید تفاوت‌های جنسیتی را در نظر گرفت. استفاده از این ابزار در شیوه‌های جدید تدوین سیاست بسیار مهم است چرا که در صورت استفاده مناسب از این ابزار، سیاست‌های عمومی اثربخش‌تر خواهند بود و منابع عمومی به شکلی مؤثرتر به کار گرفته خواهند شد.

تحلیل جنسیتی شامل شناسایی موارد زیر می‌شود:

- تفاوت‌های جنسیتی در تقسیم کار (چه کسی مسئول انجام کار است، و این افراد چه نوع کارهایی را انجام می‌دهند) و دسترسی و کنترل منابع
- نیازهای عملی و منافع زنان و مردان
- تفاوت‌های بین زنان و مردان در بحث قدرت
- محدودیت و فرصت‌های اجتماعی، اقتصادی، و سیاسی پیش روی زنان و مردان
- پیامدها و فرصت‌هایی که در طول عمر زنان و مردان در جامعه برای آنها ایجاد می‌شود.

حالا که با اهمیت آمار و شواهد و درک واقعی از فضای سیاسی موجود آشنا شدیم، نوبت آن است که با شیوه‌های جمع‌آوری اطلاعات و گردآوری مجموعه‌ای منسجم از نتایج یافته آشنا شویم. برخی راه‌های استاندارد در این راستا وجود دارد که عموماً مورد استفاده نامزدها قرار می‌گیرند:

۱. پژوهش‌های علمی و دانشگاهی: همه مطالعات و پایان‌نامه‌هایی که در دانشگاه‌های محلی و اندیشکده‌ها، درباره علل، نشانه‌ها و راه‌حل‌های احتمالی برای مشکلات انجام شده است.

۲. بررسی داشته‌ها: بررسی داشته‌ها روشی بسیار مناسب برای شناسایی فرصت‌ها است تا در سیاست‌ها صرفاً به مشکلات توجه نشود.

۳. قهوه‌خانه‌ها: منظور محیط‌هاییست که در آن گروه‌های کوچک محلی گرد هم می‌آیند و درباره موضوعات مختلف بحث می‌کنند.

۴. گزارش‌های کمیته‌ها و کمیسیون‌ها: کمیسیون‌ها و کمیته‌های قانون‌گذاری در سطح ملی، منطقه‌ای، یا محلی، در صورت در اختیار داشتن ظرفیت کافی، معمولاً گزارش‌هایی را تنظیم می‌کنند که ضمن بررسی مشکلات و معضلات اجتماعی، پیشنهادهایی را برای رسیدگی به این مشکلات ارائه می‌دهند.

۵. ترسیم نقشه منابع و خدمات محلی: در ترسیم نقشه منابع و خدمات محلی با جمع‌آوری اطلاعات اجتماعی، اقتصادی و جمعیتی در جوامع محلی، خدمات فعلی و همچنین نحوه استفاده از این خدمات و خدمات‌رسانی به جامعه مورد نظر ارزیابی شده و موارد فقدان خدمات اساسی در این جامعه مشخص می‌شود تا تصویری روشن‌تر از منابع موجود در جامعه محلی به دست آید.

۶. گزارش‌های سازمان‌های بین‌المللی و مردم‌نهاد (غیردولتی): برخی سازمان‌های بزرگ بین‌المللی، مثل یونیسف، یونسکو، بانک جهانی، برنامه عمرانی سازمان ملل متحد، و سازمان‌های مشابه، در زمینه رسیدگی به مسائل اجتماعی در سطح جهانی فعالیت دارند، به ویژه مسائلی که به توسعه، افزایش سطح استاندارد زندگی، کاهش فقر، حفظ محیط زیست و پیشبرد اهداف توسعه هزاره مربوط می‌شوند.

۷. گروه‌های کانونی: گروه‌های کانونی شکلی از جلسات مدیریت‌شده برای بحث و گفتگو هستند که در آن از گروهی از افراد خواسته می‌شود برداشت‌ها، نظرات، باورها، و نگرش‌های خود را نسبت به مسئله‌ای مشخص بیان کنند.

۸. تحلیل جنسیتی: بسیاری از مسائل مربوط به سیاست عمومی بر زنان و مردان تأثیراتی متفاوت دارند، چرا که نقش زنان و مردان در جامعه متفاوت است.

۹. پوشش رسانه‌ای: بررسی پوشش رسانه‌ای مسائل و معضلات، مثل داده‌هایی که به تازگی منتشر شده‌اند یا نظر کارشناسان، گاه منبع اطلاعاتی مناسبی برای بررسی مشکلات به شمار می‌رود.

۱۰. آمار رسمی: آمار و ارقامی هستند که توسط نهادهای دولتی یا دیگر سازمان‌های عمومی و دولتی منتشر شده و حاوی اطلاعات کیفی درباره زمینه‌های مهم زندگی شهروندان، همچون اشتغال، آموزش، دسترسی به آب پاک، برق، و امکانات بهداشتی، سن نسبی جوامع، و نسبت زنان و مردان است. سرشماری کشوری، نمونه‌ای از آمار رسمی است.

۱۱. نظرخواهی عمومی: در نظرخواهی‌های عمومی در خصوص سیاست‌ها و مسائل عمومی، بخش بزرگی از جامعه - گاه کل ناحیه انتخاباتی - در بحث و گفتگو درباره مشکلات شرکت کرده و با همفکری درباره منشأ این مشکلات و چگونگی رسیدگی به آنها در فرایند تدوین راه‌حل مشارکت می‌کنند.

۱۲. مصاحبه با حامیان و افراد ذی‌نفع: مصاحبه با این گروه‌ها شامل بحث‌ها و گفتگوهای ساختاریافته یا پیمایش‌هایی است که در میان گروه‌ها و افراد متأثر از مشکلات، مسائل، و راه‌حل‌های پیشنهادی انجام می‌شوند.

۱۳. پیمایش: پیمایش‌ها گاه بسیار ساده و شامل جامعه هدف کوچک و گاه پیچیده و شامل بخش بزرگی از جامعه هستند. در صورت نبود منابع و زمان کافی برای انجام پیمایش مستقل درباره موضوعی مشخص، می‌توان پرسش‌هایی را به پیمایش‌های بزرگ‌تر که توسط نهادهای دولتی یا بخش خصوصی یا شرکت‌های بازاریابی در بازه‌های زمانی منظم انجام می‌شوند (و اصطلاحاً پیمایش جامع نامیده می‌شوند) اضافه کرد.

تحلیل درختی مسئله

یکی دیگر از ابزارهای شناسایی و درک مسائل روش تحلیل درختی مسئله است. در این ساختار، علل و آثار (معلول‌ها) مربوط به مسئله یا معضلی خاص ترسیم می‌شود. این نوع تحلیل به ویژه از این نظر مفید است که بسیاری از مشکلات اجتماعی بیش از یک علت دارند. گاه بین این عوامل ارتباط و گاه تناقض وجود دارد. به علاوه، در بسیاری موارد جوامع مختلف برداشت‌های متفاوتی از یک مسئله واحد دارند. با استفاده از این ابزار می‌توان مسائل بزرگ‌تر را به بخش‌های کوچک‌تر با قابلیت مدیریت و تعریف دقیق‌تر تقسیم کرد. در تحلیل درختی مسئله، با شروع از تنه درخت و حرکت به سمت پایین و سپس بالا، کارهای زیر را انجام دهید:

۱. نوشتن مسئله یا معضل مورد تحلیل، بر اساس درک فعلی در تنه درخت
۲. نوشتن علل یا منشأهای مسئله اصلی از دیدگاه خود، ریشه‌های درخت را نشان می‌دهد که عمیق‌ترند.
۳. نوشتن پیامدها، معلول‌ها، یا آثار که مشهودترند، برگ‌های درختند.

روش‌های تدوین گزینه‌های سیاسی

تدوین راه‌حل‌های موثر، نیاز به خلاقیت، شواهد، اطلاعات و آمار و نیز پژوهش‌های مفصل دارد. به طور کلی طراحی گزینه‌های موفق سیاسی به سه مولفه بستگی دارد:

- جمع‌آوری و استفاده از مجموعه شواهدی که مبتنی بر پژوهش و تحقیق است.
- درک و مدیریت بستر سیاسی از جمله افکار عمومی، جریان‌های سیاسی و رقبا
- نظارت بر واقعی و اجرایی‌بودن سیاست‌ها و برنامه‌های تدوینی با توجه به امکانات مالی و زمانی

نامزدهای انتخابات باید بتوانند برای جلب نظر رأی‌دهندگان یک برنامه واضح و واقعی ارائه دهند و همزمان این موضوع را هم در نظر داشته باشند که رقبای آنان به دنبال پیدا کردن نقاط ضعف در خط‌مشی ارائه شده و غیراجرایی جلوه دادن آن هستند. بنابراین

ضروری است تمام عواملی که روی انتخابات تأثیر می‌گذارد، شناسایی شود؛ به ویژه عوامل متعددی که رأی‌دهندگان و ستادهای دیگر، تحت تأثیر آنها هستند.

برای تدوین گزینه‌های سیاسی مطلوب، می‌توان چهار مرحله را گام به گام پیاده کرد:

- تعریف دقیق و روشن پیامدهای طرح‌های انتخاباتی
- شناسایی راه‌های دستیابی به نتایج حاصل از سیاست‌های انتخاباتی
- سنجش عملی بودن گزینه‌ها
- بررسی شفافیت گزینه‌ها

اجازه دهید این چهار محور را کمی بیشتر توضیح دهیم:

تعریف دقیق و روشن پیامدهای طرح‌های انتخاباتی

به بیانی ساده وقتی از پیامدهای طرح‌ها و گزینه‌ها صحبت می‌کنیم، منظور این است که بررسی کنیم از سیاست‌گذاری‌های ارائه شده انتظار چه نتایجی داریم؟

شناسایی راه‌های دستیابی به نتایج حاصل از سیاست‌های انتخاباتی

نامزدها پس از بررسی قواعد حاکم بر انتخابات، باید تا حد امکان درباره همه آنچه که مربوط به حوزه انتخابیه آنهاست اطلاعات جمع‌آوری کنند. محل استفاده چنین پژوهش‌ها و دانسته‌هایی در این مرحله است. در واقع نشان می‌دهند مؤثرترین و کارآمدترین مسیرها برای رسیدن به نتایج مطلوب در مرحله قبل کدامند؟ با استفاده از مشاهداتی که در دست دارید، می‌توان فهرستی از پرسش‌های احتمالی تهیه کرد و از طریق آنها گزینه‌های سیاسی برای رسیدگی به یک مشکل یا مسئله را روشن‌تر کرد:

- اگر کاری برای رفع این معضل انجام نشود، چه اتفاقی خواهد افتاد؟ آیا وضعیت از لحاظ هزینه‌های مالی و انسانی وخیم‌تر خواهد شد؟ آیا اتفاقی نخواهد افتاد؟ آیا پاسخ‌دادن به این پرسش دشوار است؟
- آیا سیاست‌های فعلی در رفع این مسئله مؤثرند؟ آیا ایجاد تغییرات، لازم است؟
- تغییرات در کدام زمینه‌ها مطلوب‌تر هستند؟
- در کدامیک از زمینه‌های دیگر، مشکلاتی مشابه مشاهده می‌شوند؟ آیا به این مشکلات رسیدگی شده است؟ آیا راه‌حل‌ها موفق بوده‌اند یا خیر؟
- کدام یک از استان‌های دیگر با مشکلاتی مشابه روبرو هستند؟ آنها برای مقابله با مشکلات مذکور چه کرده‌اند؟ آیا راه‌حل‌ها موفق بوده‌اند یا خیر؟
- اگر بخواهید در حل این معضل، نوآوری و خلاقیت به خرج دهید، چه راه‌حلی را پیشنهاد می‌دهید؟
- کدام گروه‌ها بیش از سایرین از مشکل مورد نظر متأثر می‌شوند؟
- برای رفع یا کاهش علل این مشکل چه اقداماتی را می‌توان اتخاذ کرد؟
- برای کاهش برخی نشانه‌ها یا آثار این مشکل چه اقداماتی را می‌توان اتخاذ کرد؟
- بهترین رویکرد (یا رویکردها) برای رسیدگی به نیازهای زنان، مردان، دختران، پسران، و گروه‌های مختلف اقلیت کدامند؟

پاسخ به سوال‌هایی از این دست، آنچه را که پیش روی داوطلبان و ستادهای انتخاباتی آنهاست مشخص‌تر می‌کند و تصویر واضحی از فعالیت‌های پیش‌رو مقابل آنها قرار می‌دهد.

سنجش عملی بودن گزینه‌ها

سیاست‌های موفق، سیاست‌هایی هستند که از نظر میزان ریسک‌پذیری، هزینه‌های مادی و تأثیراتی که بر گروه‌های مختلف رأی‌دهندگان می‌گذارند، ارزیابی شوند. به چنین اقدامی «حکومت‌داری مطلوب» می‌گویند.

وقتی نیروهای جدید با برنامه تغییر و یا اصلاح قدم به میدان رقابت می‌گذارند، ناگزیرند طرح‌های خود را بر مبنای واقعیت‌های موجود ارزشیابی کنند. کار مهم دیگری که کاندیداها باید انجام دهند، تطبیق سیاست‌ها با گروه‌های مختلف مردم است. همچنین نکته سومی که باید مورد توجه قرار گیرد، توجه به واقعیت‌های موجود در «فضای سیاسی» است. زمانی که سیاست‌های پیشنهادی از مرحله تدوین عبور کرده و به دنیای واقعیت‌ها وارد می‌شوند، دیگران به سرعت به این سیاست‌ها واکنش نشان داده و ابراز نظر می‌کنند. پیش‌بینی، درک، و برنامه‌ریزی برای انواع واکنش‌های احتمالی در برابر سیاست‌های پیشنهادی اهمیت زیادی دارد چرا که موارد یادشده بر عملی‌شدن سیاست‌ها تأثیری معنادار دارند.

روبرو شدن با واکنش‌های مختلف به آمادگی از قبل احتیاج دارد. جدول زیر راهنمایی برای این آماده‌سازی است:

محیط	<ul style="list-style-type: none"> ● در حال حاضر، افکار عمومی نسبت به این مسئله چه نظری دارند؟ ● دیدگاه افکار عمومی نسبت به چهره‌های مطرح سیاسی در این مسئله چگونه است؟
حامیان	<ul style="list-style-type: none"> ● حامیان احتمالی این سیاست چه کسانی هستند؟ چرا؟ ● آیا میزان این حمایت پررنگ خواهد بود یا ضعیف؟ ● چطور می‌توان به حمایت حداکثری دست یافت؟
مخالفان	<ul style="list-style-type: none"> ● مخالفان احتمالی این سیاست چه کسانی خواهند بود؟ ● آیا این مخالفت پررنگ خواهد بود یا ضعیف؟ ● مخالفان چه استدلالی برای مخالفت خود خواهند داشت؟
افراد ذی‌نفع	<ul style="list-style-type: none"> ● چه کسانی بیش از دیگران از این سیاست متأثر خواهند شد؟ ● این افراد باید خود را برای چه میزان از تغییر آماده‌کنند؟ ● واکنش اولیه احتمالی این افراد چه خواهد بود؟ ● این افراد برای حمایت از سیاست مورد نظر به چه اطلاعات یا تعاملاتی نیاز دارند؟

بررسی شفافیت گزینه‌ها

وقتی پیام انتخاباتی که برآیند سیاست‌های ترسیم شده یک ستاد انتخابات است، به صورت کوتاه، ساده و واضح بیان شود، انتقال و تأثیرگذاری آن بیشتر خواهد بود. یکی از فنون سنجش شفافیت گزینه‌ها و میزان اثربخشی آنها استفاده از معیار معروف به «SMART» به معنای «زیرک و باهوش» است. با این شیوه می‌توان مطابقت سیاست‌های تدوین شده را با این معیار بررسی کرد:

مشخص بودن (S)	تعریف دقیق و جزئیات کامل	Specific
سنجش پذیری (M)	امکان ارزیابی و کمی سازی میزان پیشرفت و دستاوردها	Measurable
تحقق پذیری (A)	امکان دستیابی به اهداف با توجه به زمان و منابع موجود	Achievable
واقع بینی (R)	گزينش اهداف عملی و معقول	Realistic
زمان بندی (T)	انتخاب زمان مشخص برای دستیابی به اهداف	Time-bound

اطلاع رسانی درباره سیاست‌ها

حتی اگر بهترین سیاست و پیام انتخاباتی را داشته باشید، در صورتی که نتوانید آن را به درستی، شفاف و واضح به رأی دهندگان و جامعه هدف منتقل کنید، مطمئن باشید که پیروز رقابت‌های انتخابات نخواهید بود.

اطلاع رسانی درباره سیاست‌ها در هنگام فعالیت ستادهای انتخاباتی، شکلی متفاوت پیدا می‌کند. گروه‌ها و نامزدهایی که بتوانند دیدگاه‌های شفاف، طرح‌های مشخص، و پیامدهای واقع بینانه سیاست‌های پیشنهادی خود را به شکل مناسب تشریح کنند نسبت به احزاب و نامزدهایی که وعده‌های غیرواقع بینانه می‌دهند، و طرحی برای پیاده سازی این وعده‌ها ندارند، از مزیت بیشتری برخوردارند. برای تشریح هر یک از ابعاد سیاست پیشنهادی خود می‌توانید از چارچوب زیر استفاده کنید.

چارچوب اطلاع رسانی درباره سیاست‌ها	
مسئله	یک یا دو جمله برای تعریف یا تشریح مسئله مورد نظر
دلایل طرح مسئله	تشریح چرایی مطرح کردن مسئله مورد نظر
نشانه‌ها	اشاره به نشانه‌هایی که وجود این مشکل را نشان می‌دهند.
تشریح نشانه‌ها	تشریح وضعیت موجود و اثرات هر یک از این نشانه‌ها
پیشینه	تشریح پیشینه مسئله مورد نظر: <ul style="list-style-type: none"> • چه روندهایی در شکل گیری این مسئله نقش داشته‌اند؟ • آیا نقاط جغرافیایی دیگری نیز وجود دارند که با همین مسئله مواجه باشند؟
تغییرات مطلوب	تشریح تغییرات مورد انتظار در نتیجه اجرای سیاست مورد نظر (نتایج یا پیامدها)
سیاست پیشنهادی	تشریح مزایای حاصل از پیاده سازی این سیاست

اما اطلاع رسانی درباره سیاست‌ها و خط‌مشی‌ها، فقط محدود به چارچوب‌ها و اصول انتقال پیام نیست، بلکه زبان و نحوه ارتباط با مخاطبان نیز از اهمیت بسیاری برخوردار است. رأی دهندگان باید بتوانند سیاست‌های نامزدهای انتخاباتی را درک و با آنها رابطه برقرار کنند. اگر آنان به آنچه که از سوی ستادهای انتخاباتی مطرح می‌شود، اعتماد نکنند، آن سیاست‌ها را در یاد نخواهند داشت. اما اگر احساس

کنند آنچه که مطرح شده است، دردی مشترک یا مطالبه آنهاست، در روز انتخابات نام همان کاندیدا را در ذهن خواهند داشت. برای برقراری رابطه با رأی‌دهندگان، از راه‌های مختلفی می‌توان استفاده کرد. اما دو ابزار موثر، «ایجاد تمایز بین مزایا و ویژگی‌ها» و «داستان‌سرایی» است.

ایجاد تمایز بین ویژگی‌ها و مزایا

ایجاد تمایز بین ویژگی‌ها و مزایا، ابزاری است که به سیاست‌گذاران کمک می‌کند فعالیت‌های ارتباطی خود را بر مزایای حاصل از سیاست تدوین شده برای مخاطبان جامعه هدف متمرکز کنند. گاهی سیاست‌گذاران به جای تأکید بر نتایج حاصل از برنامه (مزایا) بر موارد مندرج در برنامه (ویژگی‌ها) تأکید می‌کنند. یکی از دلایل این امر آن است که کار بر روی ویژگی‌های سیاست‌های مناسب، چنان زمان‌بر و نیازمند تلاش و فعالیت است که بسیاری مشتاقند درباره ویژگی‌ها صحبت کنند. اما آن چه رأی‌دهندگان می‌خواهند بدانند، نتایج حاصل از سیاست یا برنامه مورد نظر است.

داستان‌سرایی

همانطور که در بخش‌های بالاتر گفته شد، مخاطبان باید با سیاست‌هایی که از جانب داوطلبان انتخابات مطرح می‌شود، رابطه برقرار کنند و احساس کنند آنچه مطرح شده است، حرف دل و خواسته آنهاست. رسیدن به این هدف، هنر کاندیدهاست تا بتوانند با رأی‌دهندگان پل ارتباطی برقرار کنند. این هنر بویژه درباره مسائل فنی و تخصصی و پیچیده، بیشتر به چشم می‌آید. در این شرایط کاندیدها می‌توانند از یک داستان مشترک، تجربه شخصی و کلماتی ساده و کوتاه، برای انتقال سیاست‌های خود استفاده کنند. همینطور، استفاده از آمار هم در درک بهتر موضوعات و مستند و واقعی‌تر کردن آنها، تأثیر زیادی دارد. اما نحوه عنوان کردن آمار نیز در عرضه سیاست‌ها مهم است.

ظرفیت‌سازی درونی

ایجاد ظرفیت‌های درونی برای تدوین گزینه‌های سیاسی عملی، عموماً در کشورهای که از احزاب قدرتمند و نظام حزبی برخوردارند، میسر است. در ایران نسبت به فعالیت احزاب مستقل مقاومت زیادی از سوی حکومت و نهادهای موازی قدرت وجود دارد و این احزاب در عمل توان ابراز وجود ندارند. مضاف بر همه این‌ها، فرهنگ فعالیت حزبی در استان‌های مختلف ایران، هنوز چندان جایگاهی ندارد و احزاب نیز ظرفیت‌چندانی برای جذب نیرو و تبدیل‌شدن به سازمان‌هایی سالم و رقابتی ندارند، مولفه‌هایی که نشانه‌های وجود نظام‌های دموکراتیک است.

با همه این‌ها و تفاوت‌های ساختاری در ایران نسبت به استانداردهای بین‌المللی نظام‌های دموکراتیک، ظرفیت‌سازی برای تدوین سیاست‌ها، گزینه‌ای قابل چشم‌پوشی نیست. چرا که در هنگام انتخابات، به سرعت انتظاراتی شکل می‌گیرد که سازماندهی آنها مهارت‌های سیاسی می‌طلبد.

بسیاری از کاندیدها، جریان‌ها و احزاب سیاسی، برای گسترش ظرفیت‌های تدوین سیاست‌ها، از مشورت سه گروه، پژوهشگران و متخصصان سیاست‌گذاری حامی کاندیدا، کارشناسان خارج از دایره مشاوران و ستاد انتخاباتی مانند دانشگاهیان، روزنامه‌نگاران و متخصصان و نیز از اعضای ستاد انتخاباتی و همراهان استفاده می‌کنند.

www.yaldanetwork.com

www.facebook.com/yaldanetwork

www.aparat.com/yaldanetwork

telegram.me/yaldanetwork

© 2016 Yalda Network

تمامی حقوق مادی و معنوی این اثر متعلق به شبکه یلدا است.